

NUMERUL 15 BANI NUMERUL

ABONAMENTELE

NCE LA I SI IA FIE-CARE LUNI SI SE PLATESC
TOT-D'A-UNA INAINTE
In Bucuresti: La casa Administratiunel
In Tara: Prim mandat postale.
Pentru 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei.
In Streinestate: La toate oficiale postale din
Uniu, prim mandat postale.
Pentru 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei.

MANUSCRIPTELE NU SE INAPERAZA

REDACTIUNEA

No. 3.—Piatza Episcopiei.—No. 3

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE DE LUCRU

REFORMA ADMINISTRATIVA

De la un capăt la altul al ţării, se ridică de multă vreme un murmur general în privirea administrațiilor locale. Nemulțumirea este adâncă sub toate clasele sociale și tângesc că n'avem administrație.

Si totuși, dacă am lua în deaproape cercetare ce s'a făcut de un șir indelungat de ani pentru potolirea acestei nemulțumiri obștești, am găsi că nu s'a făcut nimic serios.

Puținele modificările, introduse pe îci pe colo, sunt numai o cioplire a unor forme, iar nici de-cum o reformă generală, radicală, adâncă în ținăști temelia administrației, în tot complexul ei de legi.

Nagreșit, cetățeanul care nu și dă permiț seama de ceva să zică o lege și ce aplicarea ei, care nu știe până unde merge dreptul și datoria unui funcționar, găsește ca unică principiu a retelelor de care suferă, neiglenția sau arbitrarul oamenilor înșarcinăți cu aducerea la indeplinire a legilor.

Nu odată, nu de două ori nișă intămplă fiecărui dintre noi să au zic zicându-se: „legile sunt bune, dar n'are cine le aplică“.

Aceasta este adeverat numai până la un oare-care punct.

Căci chiar faptul că un funcționar poate, are putință să nu aifice o lege, este o dovedă că acea lege nu-i destul de desăvîrșită.

Când o lege poate da naștere la șapte întreburi deosebite; când ea nu strâng cu ușă pe funcționari; când ea nu-l pună în neputință de a o călca, atunci aceea lege are lacune, ea nu îndeplinește condiționea cea mai esențială, aceea de a fi aplicată cu orice preț.

Noi credem, că pricinile adeverate ale nemulțumirilor ce de la un capăt la altul al ţării se revărsă în privirea administrațiilor, rezidă mai cu seamă în două puncte esențiale:

1. In lipsa aproape complectă de legi, care să stabilească clar atribuțiunile administrative propriu zise.

2. In faptul că, acolo unde există legi, ele sunt nesuficiente or reale, sau cu alte cuvinte, acolo unde atribuțiunile sunt predate, ele sunt rău împărțite.

Pentru a dovedi aceste două pricini de căpetenie ale încurcăturii în care ne găsim sub raportul administrativ, suntem nevoiți să întreprindem o serie de articole. Aceasta e cu atât mai necesar, cu cât în curând va veni în discuția Senatului proiectul de lege pentru reorganizarea administrației.

Dintr-o lățău cătă să spunem un lucru: Legile într-o țară nu sunt, cum s'ar părea, numai un fel de regulamente indispensabile administrației, satisfacerei diferențelor nevoi. Ele mai au un rol însemnat, acela de a modifica chiar caracterul, natura intimă a unui popor.

In politică, de alt-fel ca în toate științele, este o strinsă legătură între cauză și efect. Legile sunt mai tot-d'a-una, și chiar aşa trebuie să fie, oglinda moravurilor, a gradului de cultură, a temperamentalui unui popor. Mai mult, fiecare lucrează reciproc, unul a supra altuia: dacă caracterul unui neam lucrează asupra legilor ce și dă, nu este mai puțin adeverat,

că și acestea au o acțiune, poate pe nesimțite, dar puternică, asupra obiceiurilor și temperamentului aceluia neam.

Meritul unui om politic hotărît a da legi folositore țărei sale, este că acele legi să nu fie o haină prea largă ori prea strânsă pentru acea țară, și ca în același timp ele să aibă o înțîruire sănătoasă, în bine, asupra moravurilor și caracterului.

Fără aceste condiții, legea e născută moartă, e menită să rămâne în veci ne aplicată.

Nu orice lege se poate potrivii ori-cărei țări. Aceea ce îci poate fi bun, dincolo e posibil să fie imens de păgubitor. Așa de pildă, dacă este o nebunie să te gândești să introduce astăzi cazarismul în Belgia, e tot așa de absurd să bombardezi Rusia cu sufragiul universal.

Si acum să ne întrebăm: căci din oamenii noștri politici s'au gândit la aceasta, când au dăruit legi acestor țări?

Avut-ău oare în vedere starea culturală a poporului nostru, moravurile în care trăiesc până atunci, nivelul de inteligență al acestora ce erau chemați să supravegheze aplicarea astor legi?

De loc.

Francesii, căci de la ei am copiat mai tot, au cutare lucru. Concluzie: de ce n'am avea și noi?

Din întrecocnirea pe neașteptate a formelor noastre bizantine cu cele importante din Occident, fatalmente a șis aceea-ce vedem astăzi: un haos, în care omul cel mai luminat se rătăcește.

S'a dat de pildă primarului nostru rural, care știe numai să poarte multuri în scurtei, niște atrăbuiri pe care de-abia le știu avocați de la orașe.

S'a incredințat soarta unei comune pe măna unui notar, care foarte rar poate prinde că buzunarul lui nu-i cassa comunei și căciuia de-alături nu-i registrul de cheltueli.

Si așa mai departe, după cum vom vedea, când vom analiza cu de amăruntul actuala stare administrațivă, s'a făcut în mecanismul administrației acestei țări o încercătură de ne crezut, tristă, dar care sfîrtează neclintită de astăzi mar' de vreme.

Pentru a șis din acest labirint, căruia nu-i mai dai de capăt, în tocmăi ca unei șiclituri de copist, trebuie schimbă tot, tăiat în carne vie, fără cruce, dar cu direcție; trebuie o chirurgie socială.

Cum? Iată ce vom arăta în numeroile viitoare.

PARTEA EXTERIOARA

DE PESI

Din Paris

(Prin fir telegraf)

Paris, 21 Martie.—Camera—D. Laur interpelează guvernul în privința crizei asupra aramei și reclamă aplicarea legii în contra precepțiilor.

D. Rouvier justifică intervenirea sa în favoarea comptuarului de Scont, zînd că trebuie să se întîmpine o criză mai gravă.

Camera aplaudă cuvintele ministrului de finanțe și adoptă cu 339 voturi contra 22 ordine de zi prezintă de d. Thomson și acceptată de minister, și în care se zice că Camera exprimă convingerea că guvernul va lăua măsurile trebucioase pentru a cerceta responsabilitate și a face să se respecte legea.

Cheltuieli militare

(Prin fir telegraf)

Berlin, 21 Martie.—Reichstagul a aprobat în a doua ceterie creditul suplimentar pentru artillerie și proiectul care modifică organizarea autorităților superoare ale marinei.

CESTIUNEA ZILEI

Noul cabinet italic facie cu Franța și Germania

Ziarul parisian *Gaulois*, publică o decese confidențială a d-lui Crispi, prim ministru al Italiei, datată din Roma în 9 Martie 1889 către Ambasadorul italic din Berlin.

In aceasta d-nu Crispi ar spune: «Vă rog, a face toate silinile putințioase, spre a împrăștia din cercurile curții berlineze reaua impresiunea ce a produs asupră prea marele loc ce s'a facut liberalilor în noua noastră combinație ministerială. Opinia publică cerea cu hotărire, dacă nu încheierea unui tratat comercial, dar cel puțin *Un modus vivendi* cu Francia. Guvernul este nevoie a să satisfacă acestei dorințe, dacă voiește a realiza sacrificiile trebucioase pentru desăvîrșirea înarmării. Producătorii italieni n'au putut, cum nădejduiau, să ținătrui nuoi de export. În cîtele mai producătoare izvoare de incasare se micșoră; din cauza budgetului Statului suferea, lipsindu-i mijloacele pentru complecarea organizației flotei și a armatei, spre a corespunde obligațiunilor încheiate cu cabinetele din Berlin și Viena. De asemenea, a fost cu neputință să se introducă astăzi cazarismul în Belgia, e tot așa de absurd să bombardezi Rusia cu sufragiul universal.

Pentru care, a trebuit să se chiama în cabinet un bărbat, cări să liniștească atâta din țară și să facă cu putință un compromis comercial cu Francia. *Seissmit Doda* este bărbatul pentru acest rol transitoriu de pace; el trece de un amic al Franței și inspiră multă simpatie ministrilor francezi. A fost dar, cu neputință să se sustrage acestui mijloc de eșire, spre a nu expune la primejdia, de a e nimici, în alegerie generale, întregul program al guvernului și sistemul de alianțe, pe care regele voiește a le menține mai pre sus de acțiunea partidelor.»

In acăstă notă, Crispi asigură încă o dată că rolul noilor săi colegi e cu totalul treacător de Externe, urmărușă și preocupa puțin. D-sa și început o serie de articole pentru a se justifica. Căci și este să treacă seria și îi voi arăta ce degeaba se dă în vînt: sunt lucruri ce nu se pot spăla.

Pana atunci să-mi fie ertat a respinge o insinuare ce, în lipsa de altă argumentare d-sa o aruncă la adresa mea în articolul de eri:

«Pentru a responde acestui domn (sic) ar trebui să-l descriu înaintea cîtilor cine este și nu cred că publicul să fie curios să fie viața politică a d-lui Miclescu.»

Insinuarea aceasta îmi aduce aminte de deunzi asupra radicalilor și socialistilor de-lăs. Mărturisesc că nu m'mir de loc. Când am scris, grăja de a fi pe placul d-lui Panu, m'preocupa puțin. D-sa și început o serie de articole pentru a se justifica. Aștept să treacă seria și îi voi arăta ce degeaba se dă în vînt: sunt lucruri ce nu se pot spăla.

Pana atunci să-mi fie ertat a respinge o insinuare ce, în lipsa de altă argumentare d-sa o aruncă la adresa mea în articolul de eri:

«Pentru a responde acestui domn (sic) ar trebui să-l descriu înaintea cîtilor cine este și nu cred că publicul să fie curios să fie viața politică a d-lui Miclescu.»

Insinuarea aceasta îmi aduce aminte de deunzi asupra radicalilor și socialistilor de-lăs. Mărturisesc că nu m'mir de loc. Când am scris, grăja de a fi pe placul d-lui Panu, m'preocupa puțin. D-sa și început o serie de articole pentru a se justifica. Aștept să treacă seria și îi voi arăta ce degeaba se dă în vînt: sunt lucruri ce nu se pot spăla.

Iată toată viața mea politică. Scurtă. Palidă. Dar curată.

Viața domniei tale politică, domnule Panu, nu e mai lungă.

E mai strălucit. Oh! necontestat!

Dar care și de curată?

A uitat scrisoarea vestită de prin 1882 a ministrului Contea în care se vorbește de fonduri secrete pentru «Liberalul» foaia coloșistă din Iași, la care colaboră?

La 1882 micul «Constituțional», la care scriam în Potoșani, trăia din jertfele mele și ale cător-vă prieten! Ce e drept nu era reținut. Era lăp, și lăp turbat.

Ai uitat faimoasele alegeri pentru camerele de revisiune din Iași în 1882? Și că din aceste camere s'au retrăs, dd. Catargiu, Lahovari, Cogălniceanu, Blahamberg, etc., pentru a alegerile fusese infame. Apoi, d-ia în aceste camere și ai facut debutul parlamentar, scos de urechi din urna colegiului al 4-lea din Iași, colegiul minorită, de către împăratul D. Pruncu, de liberala memorie.

Eu la 1883, cu chipul vaivă, puneam umărul cu prietenii din micil dar voinic Bo-

tosan, și cu toții scoteam deputat al colegiului I, pe Mihail Cogălniceanu, iar senator pe Alexandru Lahovari.

Vez. N'ai nemerit cu insușirile dumitale. Cu mine nu se prende. Nu știu multe nici... și știu căte-ceva.

Vale et me ama. I. G. Miclescu.

BETE IN ROATE

Mai zilele trecute, un deputat își arăta părerea de rău și nemulțumirea pentru că sergentii de oraș împiedică pe țărani să asiste la sedințele parlamentului.

Nu știu până la ce punct o fi dreptă această tangire, dar la rîndul meu, am și eu o adâncă părere de rău, o adevărată măhnătă de manifestat.

Regret din suflet că nu asistă zilnic la sedințele Camerei cel puțin căte un alegator de fiecare colegiu și din fiecare județ.

Ar avea întrădevăr lucruri frumoase de văzut alegatorul care ar asista la toate sedințele, lucruri de a ceea ce are de a se crez și cărora li se poate foarte nemerit cîntă referență din canioneta franceză «*L'Invalide à la tête de bois*».

*Il faut le voir, pour le croire,
Il vous épatera bourgeois*

Rămăi întrădevăr incrementat când vezi purtarea desmetnică ce a unii din onorabili reprezentanți ai națiunii, ca dd. D. Brătianu, Paladi, Cesur Aslan, etc....

Să fiu în opoziție, să ataci pe dușmanul tău în față, să cauți să-l restoroni într-o luptă leală; nimic mai natural, nimic mai demn. Dar să te așez pe banca ta și să latră într-ună fară nici un rost ca un cățelus la coțul strădei, care mărăie când te vede trecând, nimic mai prost.

Acesta e în realitate spectacolul ce ne dă o parte din opoziție.

O vezi în sedințele publice versând lighene de lăcrami în timp de cearșeri întregi—(picături și cu picături face litră)—pentru că Statul nu reduce 20 de lei din leșa unui sărmășier; o vezi discutând trei zile de a rîndul pentru a pierde vremea, în scop de a realisa o economie de o sută de lei, fară să te seamă că a ceeaște discuție copilară costă dînsa singură peste trei mii de lei pe zi !

Alegatorul care ar asista la aceste sedințe, ar mai vedea pe unii din deputați susținând în comisiunile delegaților căte un proiect, și apoi dându-și în petec în cameră și votând contra proiectului ce a susținut.

In sfîrșit, ca să nu înșirăm aci toate copilarile la care recurge adese un oposant, toate jocurile să fie curioși să combată binele cu aceași inimioare cu care ar combată răul, să mai cităm un exemplu :

Când toate bețele putințioase au fost puse în roate, când a cerut cu vîntul în chestiunea de reglementare, asupra punerii votului, contra închiderei discuțiunii și să mai naște, când în sfîrșit n'a mai rămas absolut nimic de exploatață, oposantul de meserie, se abține de la votul personal și mai face propagandă în acest sens.

Atunci, ce se întâmplat? După ceasuri întregi de discuție, atunci când așteptă să vezzi rezultatul, te pomenești că votul este declarat nul.

Opozantii său facut societele că abînându-se de la vot, Camera nu va fi în complet, rezultatul nu se va putea obține, și că se vor pierde astfel căteva ceasuri de prisos.</

Adresa prin care recheamă pe doctor începe astfel: *Din forța dispozitivelor ministeriale, și în contra Voînței noastre, am decis să redeschidem spitalul, și te chemăm la căutarea bolnavilor.*

Raportul prefectului Păcăleanu

Vorbirem până acum de lucruri vechi, de lucruri de la 1871 și 1878. Acum vom vorbi despre evenimente mai proaspete.

In dosarul acestelui afaceri se găsește un raport al prefectului *governului actual* d. Păcăleanu cu Nr. 8162 din 3 Noembrie 1888 către Ministerul de Interne. Raportul grăeste astfel în rezumat: «Episcopul Inocenție duce spitalul din decadență și în prezent chiar toate dispozitivile legii sunt nescotite, cu toate ordinile Ministeriale ce a primit. Starea în care se găsește **asta-ză spitalul și mai deploabilă de căt la 1878**. Paturile s'au redus la zece, Episcopul se refuză la or control al Consiliului Comunal căruia nu i prezintă nici budgetul. El face economii din lemne, hrana, medicamente și nici până acum n'a depus la Casa de depuneri **suma de 113,299 lei**, conform somoniei ce i s'a facut prin sentința No. 65 din 88.»

Ce s'a facut în urma acestui raport? Nici. D. doctor Sergiu a pus rezoluția «Se va insăși d-lui Ministrul de Interne».

Să vedea că de la 3 Noembrie 1888 a *dată în cinci luni* — raportul tot nu s'a prezentat d-lui ministru, de vreme ce S. S. Episcopul Inocenție nu este încă dat în judecata *sfințitului Sinod*!

Interpelarea venită Cameră măine, poimâine și ne va desveli foaia multe și frumoase săntănești făpte ale P. S. S. Episcopului Inocenție de Buzău, pe care le lasăm astăzi la o parte.

RESPUNSUL D-LUI MILLE

Ca respuns la scrisoarea d-lui Mille pe care am inserat-o eri, publicăm următoarea rectificare a directorului *Drepturilor omului*, adică că vom fi fericiți de către judecătorul care însă nu e însuși d. Mille a solitătoare să dovedească buna eredință a confratelor nostru, pe care nu putem să o punem la îndoială.

Stimate confrate,

Ca adversar politic, poate abusez de opiniile ziarului d-tale. Înțeleg însă ușor că *Epoca* acuzându-mă tot prin *Epoca* trebuie să respund.

Aș publica și pretinsă scrisoare a mea în privința unor pretinși 800 lei luati de la niște săteni pentru a le *pământuri*. Am negat existența și textul acestelui scriitor și d-v. singuri și recunoscut aceasta, de către ce în numărul de acasă publicat de astă-dată o chitanță, numai de 80. Te-xul acestelui chitanță îarăsu nu este exact și în tot cazul, informatorul d-v. «uită» sădea și data chitanței și «uită» în mod intenționat cred eu.

Cred că în alt număr viitor vă veți întrănumi și mai mult pe drumul adeverului și atunci veți vedea că nu eu sunt incorrect, dar aceia care au vot să useze conținutul, de armă așa de puțin leale.

Pentru săfării însă cu această învinuire, cred de datoria mea să dai publicațiile toate amanunțele acestelui afaceri care nu are nici caracterul și nici importanță ce vosește, a-i se da.

In anul 1886, la biouroul de avocat cel aveam în tovarăsie cu d. B. Gănescu, nu aș fost recomandat un sătan car venise în București, în numele unei comune din județul Bacău ca să ceară de la ministerul domeniului scoaterea în vânzare, parcele și celelalte proceduri pregătitoare, a unei moșii, pe care ministerul hotărâse să o vânză în loturi. Acest om neputând să se întoarcă în București, ne-a însărcinat pe noi, ca în locul său, să facem demarșele necesare pentru accelerarea acestei vânzări.

Câmpul de lucru al oficiului de avocat și larg și se sigur nu exclude și accelerarea diferitelor lucrări de la ministerul. De altă parte, într-o singură săptămână ministerelor sunt pline de avocații care, în schimbul unui onorar fac aceste servicii clienților lor.

Fostul meu tovarăș B. Gănescu mai bine cunoscut ca mine, cu finalii funcționarii al ministerului domeniului, și-a luat această însărcinare asupra-si și de către a facut tot ce-l a stat prin putință pentru a-și îndeplini mandatul ce primise.

Acestea sunt faptele și mă întreb, care este incorctitudinea ce i se poate imputa-va în toate acestea? Si aceasta cu atât mai mult cu căt cele povestite mai sus să intămplău în anul 1886, când mișcările socialiste nu stărebuse în păturile populare și deci nu mi se poate aduce nimic să mă impună că am profitat de o situație politică pentru a capata falose banesti. Contra unei asemenei acuzări protestez din toate puterile și din comparația datelor, se poate vedea usor, că această incorctitudine nu mi se poate imputa, că nu pot fi acuzat că am profitat de naivitatea tărânilor, care și pătuț crede că suntem în stare se le dam pământ, și în acest timp a le stăorile bani.

Sătăcul în cesteiu, venise la noi, ca la or-care alt avocat, pentru a face un serviciu real și ca puțină de îndepliniri, permis de lege și nerefuza de moralitate.

In toate acestea, unde se vede umbra unei incorctitudini, cum d-v. aveți aerul a o zice, căci astfel informațiunile d-v. nu ar avea rațiunea de a fi?

Si dacă astfel sunt faptele, dacă onorarii loata de noi, nu era pentru a da pașnic tărânilor, ci pentru a acceleră scoaterea în vânzare a unei moșii pe care ministerul hotărâse să o vință, am dreptul să cred că nu am comis nici un fapt încorrect.

D'alănitrelea, și și foarte bine că e singur am sesizat justiția de acest fapt. Respunzul ei va fi și respunsul meu. Si din cele ce preced am dreptul să bănuiesc care va fi respunsul parchetului și al judecății.

In așteptare, primii asigurarea stimule.

Const. Mille
Avocat

TESAURUL DE LA PETROASA

In ședința de la 15 Martie și. n. a Academiei din Paris, d. G. Perrot a presinetat lucrare, care poartă titlu de *Tesaurul de la Petroasa*, Istorie, descripție; studiu asupra giuvaergiei antice, tomul I de d. Odobescu, profesor de arheologie la Universitatea din București. *Journal officiel de la République française*, dând seama de această ședință scrie următoarele:

Printre toate antichitățile care au fost date de curăță la lumină, puține sunt care prin originea și caracterul lor artistic, să ofere un mai mare interes de căt această colecție de vase și giuvaerguri de aur, descoperită la 1837 de niște țărani români în una din cele mai necunoscute ramificații ale Carpaților. Greutatea și bogăția materiei, profunzimea pietrărilor, amânatul ornamentei, forma originală a fie cărei bucătă, aspectul ciudat al figurilor și caracterelor gravate de două din ele, totul concurează fac din tesaurul de la Petroasa o operă, ca să zicem astăzi, unică în istoria artei. Este un adevărat monument de aură antică, care se distinge tot atât de mult de tot ce ne-a lăsat civilizația greacă sau română, ca și de producțiunile atât de interesante și de curiozoase ale vîrstei de mijloc.

Mai întâi acest tesaur se compunea din 22 bucăți de foarte mare greutate și de foarte mare bogăție de ornamente. Zece din aceste bucăți au ferit; cele două sprezece, care au mai rămas, de și foarte stirbite, reprezintă peste 60,000 fr. de aur. Volumul care apare, conține descrierea a trei piese. În dorință de a pune acese scule la locul celei aparținente, d. Odobescu a fost condus să studieze toate obiectele similară, din care antichitatea ne-a lăsat modele sau și suprăcărora ne-a transmis documente; de aci a rezultat un tratat asupra giuvaergiei celor vechi, constituind istoria cea mai completă a procedurilor sale și a tipurilor ce ea a pus în lucrare. Tăvile și inelele sunt același de care autorul se ocupă în primul volum, după ce povestea găsirea, tasăruilui și după ce citează toate publicațiile și mențiunile al căror obiect a fost.

Regele României a procurat d-lui Odobescu mijloacele de a și întinde astfel planul său primativ; nu putem să ne exprimăm decit o temere, acea că cu toată curiozitatea pasionață a autorului, cu toată arderea-l de lucru și întinsa sa cunoștință, să nu-l lipsească puterea, ca să ducă până în capăt o întreprindere atât de vastă. Poate că ar fi cam prudent să se restrângă puțin, regând că se sfârșească cu volumul al doilea descrierea tesaurului.

Atunci ar putea să reia, într-o serie de memorii speciale, cestiunile secundare pe care ar crede că nu le-a lămat destul de bine.

Prințul desemnurile, gravate cu îngrijire, care ilustrează textul, și un mare număr din ele, care reprezintă niște monumente ori inedite cu totul, său care n'a fost nici odată fidel reproducere.

O scrisoare a d-lui Odobescu adresată Academiei însoțește trimiterea volumului. I s'a dat citire de secretarul general, d. H. Wallon. D. Odobescu aminteste sederea-l în Franță, prima dată cordială ce a avut de la maestrul arheologic francez, cărora le datează, adăuga d-sa, tot ce a căstigat mai bine din aceste cunoștințe.

D-sa sfârșește declarând gratuită și simpatia ce rezinte pentru Franța, al căriei prieten devotat și credincios va rămâne tot-de-a-una.

ECOURILE ZILEI

D. de Bulow, Ministru Germaniei, a fost primit eri de M. S. Reghele în audiență privată.

D. P. P. Carp a lucrat azi cu M. S. Reghele.

Principalele Alex. Stirbey, Ministru de Interne, e așteptat diseară în Capitală.

D. general Fotino, a plecat azi la Craiova în inspecție.

Se vorbește că Dumincă d. Alex. Orescu își va da dimisiunea din predinție al clubului colectivist, și că în locul d-sale va fi ales d. Dem. Gr. Ghika.

Numirea nouilor interai la spital se a face pe ziua de 1 Martie.

D-șoara Merișoreanu a reușit eri la concursul de științele naturale ce s'a întînt pentru catedra școalei secundare din Brăila.

D. colonel Vartiaidi va pleca în curând din prenă cu 2 ofițeri inferiori și cu un veterinar pentru a cumpăra din Rusia cai de remonta necesari artilleriei noastre.

Regimentul al 3-lea de linie va face Dumineca un marș militar la Bâneasa.

Comisia consiliului Iași, compusă din d-nii consilieri comunali Th. Tautu, Sc. Șișcanu, Enache Ioan, Gh. Grigoriu și Gh. Irimieescu, a prezentat consiliului comunal un proiect de regulament pentru instruirea bunurilor comunei Iași, venite în proprietatea ei în virtutea legei din 18 Aprilie 1880 și 27 Martie 1882.

Acest proiect este textual reprobus după proiectul de lege pentru instruirea bunurilor Statului, amendat de comitetul delegaților.

—x—

Cu ocazia unei ultimelor schimbări făcute în magistratură, am publicat că d. I. Miclescu a fost destituit din postul de judecător la tribunalul din Tecuci.

Monitorul No. 268 arată că d. Miclescu a fost înlocuit; ne facem deci datoria de a rectifica în acest sens.

—x—

Asta-ză 10 Martie la orele 9 seara precum și la 17 și 24 a. c. se vorține niște conferințe științifice în amfiteatrul școalei naționale de poduri și sosele din calea Griviței No. 416.

Prima conferință, care se va înălța, este a lui dr. Istrati, profesor la această școală. D. sa vorbi despre rolul fizic și chimic în cunoașterea umane; diferența între cunoașterea umane și diferența între fizic și chimic; rolul lor în prezent și în viitor.

Invitațiunile sunt restrânse, amfiteatrul fiind mic.

—x—

In Focșani s'a înființat un ateneu din inițiativa corpului didactic al liceului *Unirea* și a mai multor persoane înbotoite de cultură din localitate. S'a întinut până în prezent cinci conferințe publice în fiecare Sâmbătă seara.

Au vorbit: D. Mihail Tipăie, profesor de limba elenă, despre grație în poesia noastră populară; D. Constantin Lupu, profesor de filosofie, despre raportul ce există între inteligență, simțire și voință; D. Ionașcu profesor de limba latină, despre sistemele ortografice în limba română; D. Cristea, institutor primar, despre femeie la diferențele popoare; D. Doctor A. Lungu, despre vedere; și d. Cires, profesor de limba română, despre credință și moravuri la poporul român.

Temă d-lui Cires a fost dezvoltată cu multă pătrundere.

D. Cires a fost felicitat de public, care a rămas satisfăcut.

Pentru Sâmbătă, 11 Martie, este înserisă o vorbă d. profesor N. Pană, despre studiul limbii române în învățământul secundar, iar pentru ziua de 18 Martie este înscrisă d-na institutoare Maria Vericescu, care va trata despre educația morală.

—x—

Societatea științifică-literară, «Tinerimea română» va ține seara în publică în palatul Universității, Dumineca 12 Martie ora 1 1/2 p. m. în care d. Radulescu-Niger va vorbi despre: «Încă unul dispărut (Stefan R. Mihăescu) studiu critic.»

Lumea viitoare vom începe publicarea unui roman nou

DREPTATE! DE HECTOR MALOT

Acest roman va interesa, credem noi, pe cititori. El a obținut un mare succes în Franța.

—x—

Marți 14 cor. d-ra M. Cornescu va da o reprezentare extraordinară la *Daicia* cu bine voitor concurs al d-nelor Amelia Nottara, Al. Alexandrescu și Lucrețiu Stănescu și al d-lor C. Notara, C. Costescu, I. Niculescu. I. Baiulescu Th. Petrescu, și I. Brezeanu.

—x—

Marți 14 cor. d-ra M. Cornescu va da o reprezentare extraordinară la *Daicia* cu bine voitor concurs al d-nelor Amelia Nottara, Al. Alexandrescu și Lucrețiu Stănescu și al d-lor C. Notara, C. Costescu, I. Niculescu. I. Baiulescu Th. Petrescu, și I. Brezeanu.

—x—

In curând va sosi David Popov, supranumit regele violonceliștilor, spre a da un concert. Peste cîteva zile va zice și fără pretenții;

—x—

In curând va sosi David Popov, supranumit regele violonceliștilor, spre a da un concert. Peste cîteva zile va zice și fără pretenții;

—x—

In curând va sosi David Popov, supranumit regele violonceliștilor, spre a da un concert. Peste cîteva zile va zice și fără pretenții;

—x—

D. Tuțuianu-Popescu, fost primar și deputat colectivist, din Râmnicu-Sărat, a fost dat judecăței penale cumul de delicii.

—x—

D. major Lazărescu a fost delegat de ministerul de resbel pentru a impune în următoarele luni.

—x—

D. Theodor Rosetti se află acum mai bine, însă nu va putea să intre din casă de căt Lună.

—x—

D. Ministrul de interne, Prințul Stirbei, s'a întors azi dimineață din Craiova unde a mers împreună cu d. Lupu Costache, secretarul general al ministerului de interne, pentru a face o inspecție.

